

מחשבת קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן

SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

ראש השנה דף ל

ענינו: ציון היא דורש אין לה מכלל דבעי דרישה

דברי הגמ'

גמ' (ט) ומגלן דעבדינן זכר למקדש דאמר קרא^א כי אעלה ארוכה לך וממכותיך ארפאך נאם ה' כי נדחה קראו לך ציון היא דורש אין לה מכלל דבעיא דרישה: ושיהא יום הגף כולו אסור: מ"ט מהרה יבנה בית המקדש ויאמרו

שפת אמת סוכות תרנ"ב
 אכן רבי יוחנן בן זכאי תיקן זכר
 למקדש, כמו שאמרו רז"ל (סוכה טו) ציון
 היא דורש אין לה (ירמיה ל, יז), מכלל
 דבעיא דרישה¹⁵¹¹. היינו שעל ידי הזכירה
 והשתוקקות למקדש, מאיר גם עתה
 הארת המקדש, ומסייע גם כן¹⁵¹². וזה
 שאיתא תיקן להיות ניטל כל שבעה,
 שיעשה הפעולה כמו שהיה בית המקדש
 קיים¹⁵¹³.

שפתי צדיק פרשת דברים
 החמה, ונילוץ פנימי של איש ישראל
 הנוטע צמחו מאצות הקדושים זכו
 צחי כוכב שאינו נכזה לעולם, כמו
 שאי צמחה לכרז זל"ל שכל איש ישראל
 מוכן למס"ג, וזה בנילוץ הפנימי
 שבישראל צחי כוכב, חולס אינו
 כחפשות כל כך שיהי בכל מעשיו
 כן, וזכו שאי ליון דורש אין לה מכלל
 דבעיא דרישה, דאי צסכ"ק צסס
 הצטטי"ט זל"ל ליון רומז על הנקודה
 הפנימית שנמצא בישראל, וכמשי"כ כדי
 אין צליון, וזכו מכלל דבעיא דרישה
 שהנקודה הלו לריכה החפשות,
 שיחפשט בכל מעשיו נילון הקדוש הכוא.

מסילת ישרים פרק יט
**וְהִנֵּה עֲנִין הָאֱהָבָה הוּא שְׁיִהִי הָאָדָם חוֹשֵׁק וּמִתְאַוֶּה מִמֶּשׁ
 אֶל קִרְבָּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְרוֹדֵף אַחַר קִדְשָׁתוֹ, כְּאִשֶׁר יִרְדֹּף
 אִישׁ אַחַר דָּבָר הַנְּחַמֵּד מִמֶּנּוּ חֲמֵדָה עֲנָה, עַד שְׁיִהִי לוֹ הַזְּכָרֶת
 שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדַבּוּר בְּתֵהְלוֹתָיו, וְהַעֲסֵק בְּדַבְרֵי תוֹרָתוֹ וְאַלְהוּתוֹ
 יִתְבָּרַךְ, שֶׁעָשׂוּעַ וְעָנַג מִמֶּשׁ. כְּמִי שְׁאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ נְעוּרָיו אוֹ
 בְּנוֹ יִתְחַדּוּ אֲהָבָה חֲזָקָה, אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַדַּבּוּר בָּם יִהְיֶה לוֹ לְנַחַת
 וְתַעֲנוּג, וְכַעֲנִין הַפְּתוּב (ירמיה לא, יט), 'כִּי מְדֵי דַבְרֵי בּוֹ זְכוּר
 אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד':**

ועל העדר זה הדבר התרעם הנביא (ישעיה נט, טז), 'וירא פי
 אין איש וישתומם פי אין מפגיע'. ואמר (שם סג, ה),
 'ואביט ואין עוזר ואשתומם ואין סומך'. ואמר (ירמיה ל, יז),
 'ציון היא הרש אין לה', ופרשו זכרונם לברכה (סוכה מא),
 מכלל דבעיא דרישה. הרי פאן שתיבים אנתנו בזה, ואין לנו
 לפטר מפני מעוט פחננו. פי על פיוצא בזה שנינו (אבות פ"ב),
 לא עליך המלאכה לגמר, ואי אתה בן-חורין לבטל הימנה.

גמי שבת ל.

בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו "נשאת" ונתת באמונה קבעת עתים לתורה עסקת בפו"ר צפית לישועה
 לפללת בחכמה הבנת דבר מתוך דבר ואפ"ה אי יראת ה' היא אוצרו אין אי לא לא משל לאדם שאמר לשלוחו העלה

סמ"ק מצווה א'

מצעדי נבר כוננו. ובוה תלוי מה שאמרו חכמים (שבת דף לא) ששואלין לאדם לאחר
 מיתה בשעת דינו צפית לישועה. והיכן כתיב מצוה זו. אלא ש"מ בזה תלוי שכשם
 שיש לנו להאמין שהוציאנו ממצרים דכתיב אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך ונומר.
 ועל כרחיך מאחר שהוא דיבור ג', הכי קאמר, כשם שאני רוצה שתאמיני בי שאני
 הוצאתי אתכם כך אני רוצה שתאמיני בי שאני ה' אלהיכם ואני עתיד לקבץ
 אתכם ולהושיעכם. וכן יושיענו ברחמי שנית, כדכתיב (דברים ל) ושכ וקבצך
 מכל העמים ונומר ד'.

